ॐ नमः त्रिपुर सुन्दर्यै [illegible]

—: लघुस्तवः :—

ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्ये ललाट प्रभां
शौक्लीं कान्ति मनुष्ण गौरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः ।
एषासौ त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाहः स्थिता
छिन्द्यान्नः सहसा पदैस्त्रिभिरघं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥१॥

اندرازہ سنزی کمان ہش دِفت منز للاٹس دارانی
چندرمس ہش سفید ورن دِفتھ یتھرس پٹھ لیس چمکانی
ہردیس منز سرپہ سندی پاٹھی چمکونی دِفتی روزانی
سُوی ترپورسُندری سانس ہردیس منز روزتن
سوی جوتی سروپ سرسوتی سروپ بنتھ اسی ٹھیکتن
ترن پدان ہندی اُوگرہ کن۔ تمی ودھ پاپ ساتی ژھٹن

या मात्रा त्रपुसीलता तनुलसत्[illegible] स्पर्धिनी
वाग्बीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्महे ते वयम् ।
शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजनन व्यापार बद्धोद्यमा
ज्ञात्वेत्थं न पुनः स्पृशन्ति जननी गर्भेऽर्भकत्वं नराः ॥२॥

پُوسہ زاوِجہ تریلی لنجی ہنزی تاری ہش یتھ چھ پھیلاو
ساڑھہ تری دار زاوِج بِنتھ اسہ کُنڈلنی شکھتی چھُو ناو
یمہ اکھرس منز کلا یوسہ ٹھیکت پچھی آسانی
سُوی کلا جگت پیدہ کرنس پیٹھ آسونی اُودیوگی
اَمہ کوی دھیان یُس مُنش زانی کرسنا کری سپرش
گربھ بھاوس شُری بھاوس ادہ کر بنی نہ مُنش

दृष्ट्वा सम्भ्रमकारि वस्तु सहसा ऐ ऐ इति व्याहृतं
येनाकूत वशादपीह वरदे बिन्दुं विनाप्यक्षरम् ।

तस्यापि ध्रुवमेव देवि तरसा जाते तवानुग्रहे
वाचः सूक्तिसुधारसद्रवमुचो निर्यान्ति वक्त्राम्बुजात् ॥३॥

ہی دیوی یدکانہہ خوفناک چیز وچھت جلد جلد   کری ائیہ ائیے بندہ روتی سیدی مطلب تس تی حل
یئی مجراتس تی منتر بنی تس چوان انوگرہ   نیری وانی تسندی مُوکھ لشہ چھیٹہ امرتہ کوی سُوسرہ

यन्नित्ये तव कामराजमपरं मन्त्राक्षरं निष्कलं
तत्सारस्वतमित्यवैति विरलः कश्चिद्बुधश्चेद्भुवि।
आख्यानं प्रति पर्व सत्य तपसो यत्कीर्तयन्तो द्विजाः
प्रारम्भे प्रणवास्पदं प्रणयितां नीत्वोच्चरन्ति स्फुटम् ॥४॥

ہی نتی روپی دویم منتر چون کامہ راجہ ناوہ آسون   سوی منتر نشکل نبتھ کانہہ پرتھوی پٹھ چھوزانہ وُن
شوی گوسار سوتر بیج اکھر سیت تپ ہی ایشی چھی پران   اوتم پر دِن پٹھ برہمن اُمُوک دِیا کھیان چھی کران
وانہ ناوت اُدمچہ جائے پٹھ یئی منتر اوشچارن کران

यत्सद्यो वचसा प्रवृत्ति करणे दृष्ट प्रभावं बुधैः
तार्तीयीकमहं नमामि मनसा त्वद्बीजमिन्दुप्रभम्।
अस्त्वौर्वोऽपि सरस्वतीमनुगतो जाड्याम्बुविच्छित्तये
गोः शब्दो गिरि वर्तते स नियतं योगं विना सिद्धिदः ॥५॥

تریمی بیجہ اکھر وک مہاوانی کُھلنس پٹھ گاٹل وچھان   تتھ اکھر س چندرہ دِتی سمتس حُھس بہ من کن پرنام کران
سروپ نبتھ سو یوگ دارنائے رُوستئی سِدھی دیوان   مُورکھ رُوپی پاپئس گالنہ باپت وارُ وُنائی اگن بنان

एकैकं तव देवि बीजमनघं सव्यञ्जनाऽव्यञ्जनं
कूटस्थं यदि वा पृथक् क्रमगतं यद्वा स्थितं व्युत्क्रमात्।
यं यं काममपेक्ष्य येन विधिना केनापि वा चिन्तितं
जप्तं वा सफलीकरोति सहसा तं तं समस्तं नृणाम् ॥६॥

ہی دیوی یس پری چون بیجہ اکھر بدہ کُونئی   دُوشہ رُوس یا دُوشہ رُستس اُلٹہ سیوتہ یا بیونہ بیونی
یمی یمی کامنائے باپت یس منتش آسی جپان   تس منتشس بوہ سرس منتر ساری مطلب چھی نیران

वामे पुस्तक धारिणीऽमभयदां साक्षस्रजं दक्षिणे
भक्तेभ्यो वरदान पेशलकरां कर्पूर कुन्दोज्ज्वलाम् ।
उज्जृम्भाम्बुज पत्र कान्त नयन स्निग्ध प्रभालोकिनीं
ये त्वामऽम्ब न शीलयन्ति मनसा तेषां कवित्वं कुतः ॥७॥

کھوورس تھس منز چہ پوستک دراُمت ہی بھوانی — چھنس اتھس جپ مال بریہ سیت ابھئے دیوانی
یا کھ اتھ چون ہیوش زن بھکتن ور دیوانی — پھولتہ ہمپد نشہ تبر وُزن ژہ بھکتن وچھانی
یُس ییُ دھیان کری چون امبا من تس پرسن بنانی — آسہ کانہہ سو ییتھ جگتس منز تس چھی دانا ونانی

ये त्वां पाण्डुर-पुण्डरीक पटल स्पष्टाभिराम प्रभाम्
सिञ्चन्तीममृत द्रवैरिव शिरो ध्यायन्ति मूर्ध्नि स्थिताम् ।
अश्रान्तं विकटस्फुटाक्षर पदा निर्याति वक्त्राम्बुजा-
त्तेषां भारति! भारती सुरसरित्कल्लोल लोलोर्मिवत् ॥८॥

یُس سفید ہیوش ڈلہ پاٹھ خوش ژہ دفتی وچھانی — ورشن کران امرت کوئی چھٹہ تمچے ایوانی
یُس ییُ دھیان کری برہمانڈس منز چھٹ تس نیرانی — بے روکہ پاٹھ تسندی مکھہ نشہ سرسوتی ہنز وانی

ये सिन्दूर पराग पुञ्ज पिहितां स्वत्तेजसा द्यामिमा-
मुर्वीं चापि विलीनयावक रस-प्रस्तारमग्नामिव ।
पश्यन्ति क्षणमप्यऽनन्य मनसा स्तेषामनङ्ग-ज्वर-
क्लान्तास्त्रस्त-कुरङ्ग-शावक दृशो वश्या भवन्ति स्फुटम् ॥९॥

چانی تیزہ کن یُس اکھا وچھی سندری برتھی آکاش — پرتھوی لا چھی رنگہ فیٹج وچھی آسس منز باس
تہ ڈلونی منز کھنہ ماتر یُس ییُ دھیان دارانی — سارے سے شکھنی تریہ روپہ بنتھ تمن چھی قابو الوانی
تمہ شکھنی ہمن کامدیو تیر سیت میند کرانی — تتھ پاٹھ ییتھ خوچمت مرگہ بچہ کانہہ ترانی

चञ्चत्काञ्चन कुण्डलाङ्गद धरा मा ऽबद्ध काञ्चीस्रजं
ये त्वां चेतसि तद्गते क्षणमपि ध्यायन्ति कृत्वा स्थितिम् ।
तेषां वेश्मसु विभ्रमाद् ऽहरह: स्फारी भवन्त्य श्चिरं
माद्यत्कुञ्जर कर्ण ताल तरला: स्थैर्यं भजन्ते श्रिय: ॥१०

چمکونہ سونہ مختہ کنواجی بچھ بند ژہ لاگانی   سونہ بسنز تاگر پزلہ ون چھک ژہ کمرس گنڈانی
یُس یُی دھیان چون منز منس کری تھ پاٹھ یُس لگانی   تس روزی شاہانہ شوکت گھرس ریتر تامت لچھمی
سولچھمی یوسہ مدھسی کنہ کی چرتر کیچ پاٹھ چنچل آسانی   سارِ سئے سمید ابر تس پرخس قرار کرتھ چھی روزانی

क्षाभंट्या शशिखण्ड मण्डित जटा जूटां नृमुण्ड स्रजं
बन्धूक प्रसवारुणाम्बर धरां प्रेतासनाध्यासिनीम् ।
त्वां ध्यायन्ति चतुर्भुजां त्रिनयना मापीन तुङ्गस्तनीं
मध्ये निम्न वलित्रयाङ्कित तनुं त्वद्रूप संवित्तये ॥ ११॥

شوبھونی چانی جٹہ مُوکٹہ نال منشہ کلہ مالہ سُس   بندہ دقہ پوشہ رنگہ سرخ پوشاک تلہ مُردہ آسنہ سُس
کمرس تاگر گنڈتھ چتر بھج تری نتر دارانی   چون سرد پ زاننہ باپت یُی دھیان بھکتی چھی سُرانی

जातोऽप्यल्प परिच्छदे क्षितिभुजां सामान्य मात्रे कुले
नि: शेषावनि चक्रवर्ति पदवीं लब्धा प्रतापोन्नत: ।
यद् विद्याधर वृन्द वन्दितपद: श्री वत्सराजोऽभवत्
देवि! त्वच्चरणाम्बुज प्रणतिज: सोयं प्रसादोदय : ॥१२

کانہہ راجا معمولی کُلس منز آسہ زامُت   کُل پرتھوی پٹ کران آسہ راج آسن پراوُمت
تس چکرورتس یادن دیوتا چھی پوزانی   چھوہما تس چانی یادِ پوزائے بنز مہربانی

चण्डि! त्वच्चरणाम्बुजार्चन विधौ बिल्वीदलोल्लुण्ठन
त्रुट्यत्कण्टक कोटिभि: परिचयं येषां न जग्मु: करा: ।

ते दण्डांकुश चक्र चाप कुलिश श्रीवत्स मत्स्यांकितै;
र्जायन्ते पृथिवी भुज; कथमिवाम्बोज प्रभै: पाणिभि; ॥ १३ ॥

ہی ژنڈی چانی ژرن پوزایہ بیٹھ لیس انانی بلکہ پوش ژرٹ ژرٹ کنڈی سیت اتھ لیس چھی ژھنانی
ٹونگ تہ تیر کمانی ہند نشانہ لیس کنڈی حتشہ سیت وسانی تتھ اتھ سٔس پرژش بیہ زنہ راجہ مہاراج بنانی

विप्रा; क्षोणिभुजो बिशस्तदितरे क्षीराज्य मध्वासवै;
त्वां देवि! त्रिपुरे! परापरमयीं संतर्प्य पूजाविधौ।
यां यां प्रार्थयते मन: स्थिरधियां तेषां त एव ध्रुवं
तां तां सिद्धिमवाप्नुवन्ति तरसा विघ्नैरविघ्नी कृता; ॥ १४ ॥

برہمن راجہ ویش یا شُدر چانی پوزا کرانی دودھ گیوٗ ماچھ شراب پوزائے کن ژہ ارپن کرانی
تہ دھاین کن ییٔ کینژھا منگن چھک ضرور تمن دیوانی بے روک پاٹھ وگنہ رستوٗی سِدھی سو پراوانی

शब्दानां जननी त्वमत्र भुवने वाग्वादिनीत्युच्यसे
त्वत्त: केशव वासव प्रभृतयोऽप्याविर्भवन्ति स्फुटम्।
लीयन्ते खलु यत्र कल्प विरमे ब्रह्मादयस्तेऽप्यसौ
सा त्वं काचिदचिन्त्य रूप महिमा शक्ति: परा गीयसे ॥ १५ ॥

ہی ماتا ژہ چھوکھ بس منز شبد روپ ژہ آسانی جگتس منز ناد چوٗنوی سرسوتی چھئی ونانی
ژ ئی نشہ کیشو اندر اجہ دیوتا پرکٹ بنانی کلپس انتس برہمادک ژ ئی نشہ لے گژھانی
کوستانیہ تہ سر نی مہا پس تہنز شکتی چھی ونانی

देवानां त्रितयं त्रयी हुतभुजां शक्तित्रयं त्रिस्वरा-
स्त्रैलोक्यं त्रिपदी त्रिपुष्करमथो त्रिब्रह्मवर्णास्त्रय:।

यत्किञ्चिज्जगति त्रिधा नियमितं वस्तु त्रिवर्गात्मकं
तत्सर्वं त्रिपुरेति नाम भगवत्यन्वेति ते तत्वतः ॥१६॥

دیون منتر ترٕوُے دیوتٕری اگنی منتر تری اگن ژٕی   شکتی منتر تری شکتی ژٕی یُمرن منتر ترٕنوی یُمر ژٕی
ورن منتر تری ورن ژٕی گنگا جمنا سرسوتی ژٕی   لو بوہ سوہ گایتری ژٕی ست چت آنند ژٕی
یی کینشراہ قاعدس منتر گن سروپ   سوسو رُوی پتہ پتہ یکان ژٕی

लक्ष्मी राजकुले जया रणभुवि क्षेमङ्करी मध्वनि
क्रव्याद द्विप सर्प भाजि शबरीं कान्तार दुर्गे गिरौ ।
भूत प्रेत पिशाच जम्बुक भये स्मृत्वा महा भैरवीं
व्यामोहे त्रिपुरां तरन्ति विपद-स्तारां च तोय प्लवे ॥१७॥

رازہ گھرن منتر ژہ لچھمی۔ بےجئے ژہ منتر رن بھومی   الہ وتی کلیانہ ردپی خوف کی جانورن منتر شکاری ژٕی
کوہن پیٹھ چھک ژہ دُرگا پشاچن بھیروی   یم اکلہ جاین تھیان چون سرن تمن ژہ آپدا دور کرانی

माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कला मालिनी
मातङ्गी विजया जया भगवती देवि शिवा शाम्भवी ।
शक्तिः शंकरवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी
ह्रींकारी त्रिपुरा परा परमयी माता कुमारीत्यसि ॥१८

مایا ژٕی کُنڈلنی ژٕی۔ کریا ژٕی۔ مدھومتی ژٕی   کالی ژٕی۔ کلا ژٕی۔ مالنی ماتنگی ژٕی
وجیا ژٕی۔ جیا ژٕی۔ اختیار دا جیینہ ژٕی   چت سروپ ژٕی سامرتھ ژٕی شامبھوی شکتی ژٕی
شنکر سنز ہاٹھ چھک ژٕی سرسوتی بھیروی ژٕی   ہر یمہ شکلہ پیٹھ اپر تہ پرا۔ اتا ایم روپ ژٕی

आर्ई पल्लवितैः परस्परयुतैः द्वित्रि क्रमाद्यक्षरैः
काद्यैः क्षान्तगतैः स्वरादिभिरथो क्षान्तैश्च तैः सस्वरैः

नामानि त्रिपुरे! भवन्ति खलु यान्यत्यन्त गुह्यानि ते
तेभ्यो भैरवपत्नि विंशति सहस्रेभ्य: परेभ्यो नम: ॥१९॥

ॠ پیٹھ سارنی اکھرن دوی ترئی کرمہ ملناوت ک پیٹھ ہ تانیہ شبدہ کُس رلاوت ناو چانی بناوت
ہی تر پرائی دُہ ساس ناو چانی رھسہ روپ بنانی ہی بھیرو پتنی تمن یہ رھسہ ناون پرنام کرانی

बोद्धव्या निपुणं बुधै: स्तुतिरियं कृत्वा मनस्तद्गतं
भारत्या त्रिपुरेत्यनन्य मनसा यत्राद्यवृत्ते स्फुटम् ।
एक द्वि त्रिपद क्रमेण कथितस्त्वत्पाद संख्याक्षरै:
मन्त्रोद्धार विधि विशेष सहित: सत्संप्रदायान्वित: ॥२०॥

جانني چھوی گاٹلن یئی تہ چئی کُن من لگاوت
چانن پادن ہندی شمار کیو اکھرو کن ملناوت
گوڈنیکہ دوئمی تریمی پدکرمہ منتر وو ہار ودھ بناوت
رتی سمپردائے کُس یئی تواوُن مہ ژئی کُن من ٹھیکراوت

सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किं वानया चिन्तया
नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति नरो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि ।
संचिन्त्यापि लघुत्वमात्मनि दृढं संजायमानं हठात्
त्वद्भक्त्या मुखरी कृतेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवम् ॥२१॥

ہندائی سُس بانہ ندائی رُس بکرا اچھ تراو تھ
یس یئی تو تر کانہہ منش پری آسِس بھکتی چانی
پننس پانس لوپتہ زانت ہتی در ڈھنا پراوم
چانی بھکتی ہندی زورہ بکواسی بنتھ یئی توتا بناوم

—:•:—

चर्चा स्तवः

ॐ नमः त्रिपुर सुन्दर्यै

आनन्द सुन्दर पुरन्दर मुक्त माल्यं
मौलौ हठेन निहितं महिषासुरस्य ।
पादाम्बुजं भवतु मे विजयाय मञ्जु-
मञ्जीर शिञ्जित मनोहर माम्बिकायाः ॥ १॥

پادچانی سُندر آنند دایک اندراجن تراوِیتھ مُختہ مال
یمہ سیٹھ زبردیچھت مہشاسُرسنی کھنہ ماترس منزوُوت سوپاتال
سُوئی رُونیہ پاد چھُن روزتن مہ ہر دِیس
یُتھ بہ امبکائی بوزہ شرونیہ شرونیہ تال
سوی منوہر پادنتن مہ ہیتیب جے کارک مہ ہاوتن کمال

सौन्दर्य विभ्रमभुवो भुवनाधिपत्य-
संपत्ति कल्प-तरव स्त्रिपुरे ! जयन्ति ।
एते कवित्व कुमुद प्रकराव बोध-
पूर्णेन्दव स्त्वयि जगज्जननि ! प्रणामाः ॥ २॥

یم پرنام سُندر تیکہ وِلاسک جائے یتھ تہندی شمار کرنہ ایوان
ترن بونن ہندی راج سمپدایہ ہندی کلپہ ورکھ ہی یم پرنام چھی بنان
یم پرنام کوتائی رُوپی کمدہ پوشہ پھولراونہ باپت چندرمہ چھی بنان
ہی جگت زننی واتنے ژہ میانی یتھ ہی پرنام چھس بہ ژی کُن کران

देवि ! स्तुति व्यतिकरे कृत बुद्धयस्ते
वाचस्पति प्रभृतयोऽपि जडी भवन्ति ।
तस्मा न्निसर्ग जडिमा कतमोऽहमत्र
स्तोत्रं तव त्रिपुर तापन पत्नि ! कर्तुम् ॥३॥

چانی توتا کرنس پٹھ چھونہ سامرتھ   برہسپت تہ دیوتا جڈ بنانی !
ہی ترن تاپن گالوینہ چھیس مورکھ بہ آستھ   کتہ سامرتھ بہ کرہ توتا چانی

मातः! तथापि भवतीं भवतीव्रताप
विच्छित्तये स्तुति महार्णव कर्णधारः।
स्तोतुं भवानि! स भवच्चरणारविन्द -
भक्तिग्रह : किमपि मां मुखरी करोति ।। ४।।

ہی ماتا! اِنت یئی سمارہ کٹھن دُوکھ   چٹنہ باپت کرہ وم توتا یئی چانی
یہئے توتا یتھ سمسار ساگرس   بنی میسانی ناو بیہ ہانج میانی
چانی پاد کملہ کے لوبچہ آوشہ   بکواسی ہیہو چھس توتا کرانی

सूते जगन्ति भवती भवती बिभर्ति
जागर्ति तत्क्षयकृते भवती भवानि।
मोहं भिनत्ति भवती भवती रुणद्धि
लीलायितं जयति चित्रमिदं भवत्याः ।। ५।।

برہما روپہ جگتس کران پیدہ ژی   وشنو روپہ پالن کران ژیٔ
رودرہ روپہ سمہار آخرس کران ژی   موہ دیوان تہ بیہ تتھ تی گالان ژیٔ
لیلائیے ییہ چانی چھوس وچھان رنگہ رنگہ   بجے کار آسنئے چانئ لیلا یئی

यस्मिन्मनागपि नवाम्बुजपत्र गौरि!
गौरि! प्रसादमधुरां दृशमादधासि।
तस्मिन्निरन्तरमनङ्ग-शरावकीर्णे -

सीमन्तिनी नयन सन्ततय: पतन्ति ॥६॥

ہی گوری ہمیوشہ رنگہ صفایس امرتہ نظر چھک ژہ ترادانی
تس پیٹھ نتئی نیم سارئی یہ گنئی کامدیوس زن چھوش گژھانی

पृथ्वीभुजोऽप्युदयन प्रवरस्य तस्य
विद्याधर प्रणति चुम्बित पादपीठ: ।
यच्चक्रवर्ति पदवी प्रणय: स एष
त्वत्पाद पङ्कजरज: कणज: प्रसाद: ॥७॥

اودین راجس کھراوی پیٹھ کران بیٹھ ودیادر تہ دیوتس چھی آدین
چکرورتی عہدہ اوس تمہ پراومُت چانی پاد گردی ہندی انوگرہ سئت

त्वत्पाद पङ्कज रज: प्रणिपात पूतै:
पुण्यै रनल्प मतिभि: कृतिभि: कवीन्द्रै: ।
क्षीर क्षपाकर दुकूल हिमाव दाता
कैरव्यवापि भुवन त्रितयेऽपि कीर्ति: ॥८॥

ہی دیوی چانن ہمیوشہ پادن ہنزی گردی پیٹھ کرِ ہمو پرنام
تمہ بنئے نرمل اوتمہ تیز بُوزِ نس دانا اُوتمہ کوی پراوتمو نام
دودھہ چندرمہ ریشم وکستر بیہ شینہ پاٹھ صفا بنتھ ترن بونن منز بنئے نیکنام

कल्पद्रुम प्रसव कल्पित चित्रपूजा-
मुद्गीयित प्रियतमा मद रक्त गीतिम् ।

नित्यं भवानि ! भवती मुपवीणयन्ति
विद्याधरा; कनकशैल गुहागृहेषु ॥ ९ ॥

کلیہ ورکھ پوشو سیت چانی پوُجا   لولہ سیت چھ گیوان چانی گیت
نت سیمرکے گُفا نہ وپی گھرن منز   وایان ودیا دھر سوز تہ ساز گیت

लक्ष्मीवशी करण कर्मणि कामिनीना -
माकर्षण व्यतिकरेषु च सिद्धमन्त्र; ।
नीरन्ध्र मोह तिमिर च्छिदुर प्रदीपो
देवि ! त्वदंघ्रि जनितो जयति प्रसाद: ॥ १० ॥

چانی چرنہ کملہ سیوائے ہند پرساد   وش کران لخمی تہ بیہ سدھین
شکھتی سو پراوان موہ روپی گبنہ   انیہ گٹہ گالان ژانگی سیت زان

देवि ! त्वदंघ्रि नख रत्न भुवो मयूखा:
प्रत्यग्र मौक्तिक रुचो मुदमुद्वहन्ति ।
सेवानति व्यतिकरे सुर सुन्दरीणां -
सीमन्त सीम्नि कुसुम स्तव कायितं ये: ॥ ११ ॥

ماج بوانی چانی زرن ہند نمہ رتن   تختہ دفتی داران زن کرن
لوگنئی یلہ پرن پیوان ژہ ژرن پٹھ   نمہ چمکہ پہ زلان میس نہ شمہ تمن

मूर्ध्नि स्फुरत्तुहिन दीधिति-दीप्ति दीप्तं
मध्ये ललाट मृमरायुध रश्मि चित्रम् ।

हृच्चक्रचुम्बि हुतभुक् कणिकानुरूपं
ज्योति र्यदेत दिद मम्ब! तव स्वरूपम् ॥ १२ ॥

ماتاژہ مستک حینـدر زن پہ زلوُن   رام رام بدر نیہ دونی چمکون
ہر دیس منز اگنی جیوتی سروپ زن   ماج چون سروپ چھوی پرکاش آسوُن

सिन्दूर पांसु पटल च्छुरितामिव द्यां
त्वत्तेजसा जतुरस स्नपिता मिवोर्वीम् ।
यः पश्यति क्षणमपि त्रिपुरे विहाय
व्रीडां मृडानि सुदृश स्तमनु द्रवन्ति ॥ १३ ॥

سندری گردی سُستی بُر مُت آکاش   لاچھ رنگہ پرتھوی شران کرتھ زن
یُس دِچھی کھنہ ماترس لاجِ ترا وِت   تِس سدھی مارِج بوانی پتہ دوَرن

मातः! मुहूर्त मपि यः स्मरति स्वरूपं
लाक्षारस प्रसरतन्तु निभं भवत्याः ।
ध्यायन्त्यनन्य मनसा स्तमनङ्ग तप्ताः
प्रद्युम्न सीम्नि सुभगत्व गुणं तरुण्यः ॥ १४ ॥

ہی ماتا یُس مہور تس دھیان کری   چون سروپ لاچھی رنگہ تارِ سمان
سُندر جوان اچھ رچھ نہ ڈلونی منہ سیسہ   کامنائی تا دِ مچہ تس پتھی سمُران

आधार मारुत निरोध वशेन येषां
सिन्दूर रञ्जित सरोज गुणानुकारि ।
दीप्तं हृदि स्फुरति देवि! वपु स्त्वदीयं

ध्यायन्ति तानिह समीहित सिद्ध साध्याः ॥ १५॥

مولادارک پران بند کرتھ یمن
ہردیس منز اتھ پموشس پٹھ
تمنی پرشن ہندچھی دھیان داران

سندری ییت رنگمت پموشس زن
چون سروپ باسان رات کہو دن
سدھ سادھ دیوتا تہ بیہ ست جن

ये चिन्तयन्त्यरुण मण्डल मध्यवर्ति
रूपं तवाम्ब! नव यावक पङ्क पिङ्गम् ।
तेषां सदैव कुसुमायुध बाण भिन्न-
वक्षः स्थला मृगदृशो वशगा भवन्ति ॥ १६॥

سریہ منڈلکہ پرکاشہ ووزلی رنگہ سنس بیہ
کامدیوسندی تیرہ چچہ وچھ سسہ

لاچھی رنگہ سنس یم چون دھیان داران
اچھ رچھ تمن ما تخت چھی رونان

रूपं तव स्फुरित चन्द्र मरीचि गौर-
मालोकते मनसि वागधिदैवतं यः ।
निस्सीम सूक्ति रचनामृत निर्भरस्य
तस्य प्रसाद मधुराः प्रसरन्ति वाचः ॥ १७॥

یم پرش منس منز چندرمہ پاٹھ چمکون
حدروس دانی مدر امرت بھر تھئی

سرسوتی روپہ چون دھیان دارن
نیری تمن نرمل پرواہ ہیو زن

शर्वाणि! सर्व जन वन्दित-पादपद्मे!
पद्म च्छद च्छवि विडम्बित नेत्र-लक्ष्मि!

निष्पाय मूर्ति जन मानस राजहंसि!
हंसि त्वमापदमऽनेकविधां जनस्य ॥ १८ ॥

ہی پاپ گالونی ژئ پاد کملن — ساری جیو چھی پرنام کرانی
ہمیوشہ برگہ کے دفتی ہند پاٹھ — چانی نتر کمل چھی شوبھانی
شدھ ہنسس چھک چت ساگرس منز — راجہ ہنس ہش زن ژہ روزانی
ژئ چھک سادھکس نانا پرکارک — دوکھ تہ داد آپدا دور کرانی

इच्छानुरूप मऽनुरूप गुण - प्रकर्षं
सङ्कर्षणि! त्वमनुसृत्य यदा बिभर्षि ।
जायेत स त्रिभुवनैक गुरु-स्तदानीं
देवः शिवोपि भुवन त्रय सूत्रधारः ॥ १९॥

ہی شنکرشنی پننے .. ژھائے — .. ژلی چھک ترگن سروپ پانہ داران
بلہ ہی دلوی ترن بونن ہند — کیول گورو شیوناتھ چھو اپدان
ادہ سوی شمبھو ترن بھونن ہند — نمود پاٹھ سوتر دارہ بنان

योयं चकास्ति गगनार्णव रत्नमिन्दु ..
योयं सुरासुरगुरुः पुरुषः पुराणः ।
यद्धाम मर्धमिद मन्धक - सूदनस्य -
देवि! त्वमेव तदिति प्रतिपादयन्ति ॥

انشہ شدرس منز زتنن لوسہ — شوبھا ژندرمس چھئے انانی
ن تہ امرن لیس گورو چھ آسونیہ — بھگوانس شکھتی دیوانی
سہ مہادیوسنز چھ اردانگی سوی — چھک ژی یئی چھوماج سدھ بنانی

ध्यातासि हैमवति येन हिमांशुरश्मि -
मालाऽमलद्युति-रकल्मष मानसेन ।
तस्याऽविलम्बमऽनवद्यमनल्प कल्प -
मऽल्पैर्दिनै : सृजासि सुन्दरि! वाग्विलासम् ॥२१॥

یُس سُری چوٗن دھیان نرمل کرِنو سُکس   چندرمس سمان اندرہ شُدھ منہ کن
ہی سُندری تس ژہ جھٹ پٹ کران پیدہ   سرسوتی ہُند وِکاس انوگرہ سکن

त्वां व्यापिनीति सुमना इति कुण्डलीति
त्वां कामिनीति कमलेति कलावतीति ।
त्वां मालिनीति ललिते त्यऽपराजितेति
देवि! स्तुवन्ति बिजयेति जयेत्युमेति ॥ २२॥

سارسیٔ واتِت ژہ کامنا دایک   لچھمی۔ کلا۔ بیہ مالا روپ
دُشمنس پھٹہ بہ جۓ سُس ژِئ لِلتا   چھی وَنان ژِی جیا ژِی اوما روپ

उद्दाम काम परमार्थ सरोज षण्ड-
चण्ड द्युति द्युति मुपासित षठ् प्रकाराम् ।
मोह द्विपेन्द्र कदनोद्यत बोध सिंह-
लीलागुहां भगवतीं त्रिपुरां नमामि ॥ २३ ॥

یوٗسہ کامراجہ بیجاکھر پمپوشس ڈلہ کے   پھولنہ باپت سریہ روپ روزانی
مولا دار پیٹھ شٹھ چکرس منز   اوپاسی رُوپ یوٗسہ تنتی آسانی
یوسہ موہ ہستس گالنہ باپت   گیانہ روپ سِہہ گُفی چھی روزانی
تمسی بھگوتی ماتا نرپرائی سُن   گُلِ گنڈتھ تس چھُس پرنام کرانی

गणेश वटुक स्तुता रतिसहाय कामान्विता
स्मरारिवर विष्टरा कुसुमबाण बाणै र्युता ।
अनङ्ग कुसुमादिभि; परिवृता च सिद्धैस्त्रिभि:
कदम्बवन मध्यगा त्रिपुरसुन्दरी पातु न: ॥२४॥

گنیش تہ بھیرون پتھے توتا ژہ کرنچ — رتی سان کامدیو چہ سیوا کرون
شونا تھ پانہ چھوی آسن چونئی — کامدیو لوشہ بانن سوارون
انگہ کوسمو بیہ ترسیو سدھو چہ ونچ — کدمبہ جنگلس منز چہ روزانی
سوی رُدیہ چون ماج ہی ترپور سُندری — کلیان بہ کرتنم تہ راچھ میانی

त्वामैन्दवीमिव कला मनु भाल देश -
मुद्भासिताम्बर तला मऽवलोकयन्त: ।
सद्यो भवानि! सुधिय; कवयो भवन्ति
त्वां भावनाहित धियां कुल कामधेनु: ॥ २५॥

یم ستنکس منز ژہ چندرمہ کلاہ شس — وچھی چمکا ومتی آکاشہ سُس
ہی دیوی جلدی چھئی تم بنان دانا — بیہ یڈی کوتائی رسس
چھک تمن دیوان چھی سارنی مطلبن — چانی یاد تلے کن تم نرمل بوز شُس

उत्तप्त हेम रुचिरे त्रिपुरे! पुनीहि
चेत श्चिरन्तन मऽघौघ वनं लुनीहि ।
कारागृहे निगड़ बन्धन पीड़ितस्य
त्वत्संस्मृतौ झड़िति मे निगड़ा स्त्रुटयन्ति ॥ २६

تاومت سون زن ژہ چمکان ترپرائی — شُدھ کرمن مہ پاپہ کھلہ میانی لون

سمسار روپی جیلس منز چھوس بہ کامنائی بیڑ رین ہنعد چھوم مہ بور
چانی سمرنی کن جلد جلد چھنن مہ بیڑی یلہ آسی عارتس مہ انو گرہ یچون

रुद्राणि! विद्रुम मयीं प्रतिमा मिव त्वां
ये चिन्तयन्त्यरुणकान्ति मनन्य रूपाम्।
तानेत्य पक्ष्मल दृशः प्रसभं भजन्ते
कण्ठावसक्त मृदु बाहु लता स्तरुण्यः ॥ २७॥

ہی رود رانی لُس چانس سُروپس وچھی رود رشکلہ سر بہ سندی پاٹھ چیکان
اپُور و روپس یتھ تسئی دھیان کری سُندر نظر وسیہ اچھ رچھ چوان
زورہ سیت تمہ گردنی یٹھ اتھ تراوی ترادی انداندی روز تھ لس سیوا کران

त्वद्रूप मुल्लसित दाडिम पुष्परक्त –
मुद्भावयेन्मदन दैवत मक्षरं यः।
तं रूपहीनमपि मन्मथ निर्विशेष –
मालोकयन्त्युरु नितम्बभरा स्तरुण्यः ॥ २८॥

لُس چون دھیان کری دین پوشہ رنگہ سُس اوناشہ کامراج بیجہ اکھر سس
بدُوئی روپ کن آسی سوی بد شکل اچھ رچھ وچھن زن کامدیو قس

त्वद्रूपैक निरूपण प्रणयिता बन्धो दृशो स्त्वद्गुण –
ग्रामाकर्णन रागिता श्रवणयो स्त्वत्संस्मृति श्चेतसि।
त्वत्पादार्चन चातुरी करयुगे त्वत्कीर्तनं वाचि मे
कुत्रापि त्वदुपासन व्यसनिता मे देवि मा शाम्यतु ॥२९।

ہی دیوی چانہ درشنک ابلاشس ہردمہ نترنی منز مہ روز تن

چانی گُن بوزنک تمنا مہ آستن — ہر دمہ روزتن میانن کنن
چون نامہ سِمرن ژلس منز گری گری — چانی یاد پوجا میانن اتھن
چون کیرتن کرونی روزتن مہ وائی — او یاسنا چانی کم مَتہ مِہ گژھتن

ब्रह्मेन्द्र रुद्र हरि चन्द्र सहस्र रश्मि -
स्कन्द द्विपानन हुताशन वन्दिताये ।
वागीश्वरि ! त्रिभुवनेश्वरि ! विश्वमात -
रन्त र्बहिश्च कृत संस्थितये नमस्ते ॥ ३० ॥

سرسوتی ترپور سندری جگت ماتا — بھونی شوری چھک آسوینہ ژِئ
برہما رودر اندر سریہ چندرمہ کمار — وِشنو گنیش چھوئی پوجان ژِئی
اندرہ نبرہ وانت ژہ ترِبھونس سارسئی — گُل گنڈِت میون پرنام واتی نے ژی

यः स्तोत्र मेतदनु वासर मीश्वरायाः
श्रेयस्करं पठति वा यदि वा शृणोति ।
तस्येप्सितं फलति राजभि रीड्यते, सौ
जायेत स प्रियतमो हरिणेक्षणानाम् ॥ ३१ ॥

یُس ئمی چون تو تہ پری پرتھ دوہہ سان لولہ — یا کَنہ بوزی اَدہ بنیہ تس کلیان
چکرورت راجہ تس کرن پوجا — ساری مطلب تس پھچھی نیران
پنچ کامہ اِسدھ تس چھی سیدان — شُوی چھوِ گنین ہند زیادہ ٹوٹھ بنان

—:o:—

अथ घटस्तवः ॥

ॐ नमो महामायायै

देवि! त्र्यम्बक पत्नि पार्वति सति त्रैलोक्यमातः शिवे!
शर्वाणि त्रिपुरे मृडानि वरदे रुद्राणि कात्यायनि!
भीमे भैरवि चण्डि शर्वरि कले कालक्षये शूलिनि!
त्वत्पाद प्रणतानन्यमनसः पर्याकुलान्पाहि नः ॥१॥

ہی دیوی چھک ژہ ترمبکہ پتنی ‏ ژی ونان ستی ژی پاروتی
تریلوکی ہنز ماتا بھگوتی ‏ ژی ور دیوان ژی چھک مرڈانی
ژی ترپورسندری ژی رود رانی ‏ ژی بھیانک روپ ژی شروری
ژی چینڈی ژی ترشول دارانی ‏ ژی کلی کالس ناش کرانی
آئے شرن ژہ پادن ونئے کن چھی نمتھی ‏ دیا کلتائے منز اسہ رچھ ژی

उन्मत्ता इव सग्रहा इव विषव्यासक्त मूर्च्छा इव ,
प्राप्त प्रौढ़मदा इवार्ति विरहग्रस्ता इवार्त्ता इव ।
ये ध्यायन्ति हि शैलराज तनयां धन्यास्त एकाग्रत-
स्त्यक्तोपाधि विवृद्ध राग मनसो ध्यायन्ति वामभ्रुव: ॥२॥

مجراہ تہ براہ ،سس زہر کن مور چھت نشہ رس ‏ ورہن چھمت چانی عار چرہ سس
ہی ہمالہ پتری یم کران چون دھیان ‏ تم آسونی چھی سٹھاہ بھاگوان
اچھ رچھ ایکاگر بنتھ او پادھی رچھ ‏ راگہ سسہ لسندوی دھیان چھی داران

देवि! त्वां सकृदेव यः प्रणमति क्षोणीभृत स्तं नम-
न्त्याजन्म स्फुरदङ्घ्रि पीठ विलुठत्कोटीर कोठिच्छटाः।
यस्त्वामर्चति सोऽर्च्यते सुरगणैः यः स्तौति स स्तूयते
यस्त्वां ध्यायति तं स्मरार्त्ति विधुरा ध्यायन्ति सिद्धाङ्गनाः॥३

یُس پرش اکہ لٹہ کری ژہ کُن پرنام   تسنزی کھراوی پٹھ راز ہو کنہ ڈلوان
یُس پرش لولہ کن کری چانی پوُجا   تس پرشس پوزان دیوہ کھِل
یُس پرش کران آسی چانئ توتا   دیوتا تسنزی استوتی کران
یُس پرش مَن کن کری چونی دھیان   سُرگچھ اچھ ریچھ تس چھی سمُران

ध्यायन्ति ये क्षणमपि त्रिपुरे! हृदि त्वां
लावण्य यौवन धनैरपि विप्रयुक्ताः।
ते विस्फुरन्ति ललितायत लोचनानां
चित्तैक भित्ति लिखित प्रतिमाः पुमांसः॥ ४॥

ہی تریپور سندری یُس کری دھیان چون   منز منس اُسی کھنہ ماترس
یُدوے سُو آسہ سُندر تائی روس   بیہ جوانی روس بیہ زر دھن
اَشِنہ سِدھی تس منچے لبہ پیٹھ   شکلہ کھنن سوی دھیان سروُن

एतं किं नु दृशा पिबाम्युत विशाम्यस्याङ्गमङ्गैर्निजैः
किं वाऽमुं निगलाम्यनेन सहसा किं वैकतामाश्रये।
यस्येत्थं विवशो विकल्पघटना कूतेन योषिज्जनः
किं तद्यन्न करोति देवि! हृदये यस्य त्वमावर्तसे॥५

اِتھس پوُرشس کہا پرولیش نظری بیت   اچھ ہا سُندن استھان

کیاسنا نگلتھ گژھ نا ہس ییت   کونی کن پانس ییت رٹھن
اچھ رچھ ستدر گری گری تس کُن   بے روک پاٹھ آدین سپدن
سنسارس منز کیا چھو دُرلبھ تس   ہر دیس منز ییس ژہ پانہ فیرن

विश्वव्यापिनि! यद्वदीश्वर इति स्थाणावनन्याश्रयः
शब्दः शक्तिरिति त्रिलोकजननि! त्वय्येव तथ्यस्थितिः।
इत्थं सत्यपि शक्नुवन्ति यदिमाः क्षुद्रा रुजो बाधितुं
त्वद्भक्तानपि न क्षिणोषि च रुषा तद्देवि चित्रं महत्॥

ہی جگت دیانی ییتھ شیو ناتھس   ایشرہ ناو جگتس منز ونان
تیتھے پاٹھ ماج بھوانی ژی جگتس منز   شکتی ہند ناو چھوی ژہ شوبان
یدوے ایشر بھکتن سنسارس منز   کونی کونی دوکھ چھو دیوان
آسیحر چھ ماج چون کرودھس پٹھ تی   چھکنہ ینین بھکتن دوکھ ژہ ہاوان

इन्दोर्मध्यगतां मृगाङ्कसदृशच्छायां मनोहारिणीं
पाण्डूत्फुल्लसरोरुहासनगतां स्निग्धप्रदीपच्छविम्।
वर्षन्तीममृतं भवानि! भवतीं ध्यायन्ति ये देहिन-
स्ते निर्मुक्तरुजा भवन्ति विपदः प्रोज्झन्ति वान्छुताः॥

چندرمس منش صفا چندرمہ گہہ شس   پھولتس پمپوشس پیٹھ ژُی
خوش ایونہ پرکاشہ گہہ شس ژہ آسو ینہ   لوسہ کران ورشن امرت کوی
یم ژُی دھیان کرن تم بیماری روس روزان   آپدا چھی تمنی دور سپدان

पूर्णेन्दोः शकलै रिवावृत्ति बहुलैः पीयूष पूरैरिव
क्षीराब्धेः लहरी भरै रिव सुधा पङ्कस्य पिण्डैरिव।

प्रालेयै रवि निर्मितं तव वपु ध्यायान्ति ये श्रद्धया
चितान्त निंहितार्ति ताप विपद स्ते सपदं बिभ्रति ॥ ८॥

پونم چندرمہ زن امرت پراواہ زن   گچھ ینڈہ کھیرہ سُدرچ لہر زن
شیبنس ہیو صفا چون سروپ بناوت   یُس کری دھیان تنہ منہ لوکہ کن
تس چھی دُور گژھان دوکھ عار چرتہ آپدا   سمپدا سو پراوان جنمہ جنمن

ये संस्मरन्ति तरलां सहसोल्लसन्तीं
त्वां ग्रंथि पञ्चक भिदं तरुणार्क शोणाम् ।
रागार्णवे बहुल रागिणि मज्जयन्तीं
कृत्स्नं जगद् दधति चेतसि तान्मृगाक्ष्यः ॥ ९॥

یُس سادھک کری دھیان چون باسون   جمل پرکاشہ سُس بجلی سمان
پانژھ دل ژتھی بالہ سر یہ سندی پاڈھ   اُوزلہ رنگہ سُستی زن ژہ چمکان
رنگہ سُدرس منز فوٹمُت سارو ئی   جگت زن رنگہ کن سُرخی سالن
یُس ئی دھیان کری تس یوگنئی چھس منز   تسندوی گری گری دھیان چھی دھاران

लाक्षारस स्नपित पङ्कज तन्तु तन्वी-
मुन्त: स्मरत्यनु दिनं भवतीं भवानि ।
यस्तं स्मर प्रतिमम् प्रतिम स्वरूपा
नेत्रोत्पलै र्मृगदृशो भृशम् चेयन्ति ॥ १०॥

لاچھی سیت رنگمتہ پمپوشہ تارھیو   پرتھ دوہہ یُس داری چونئی دھیان
تس کامہ دیو زانت کمہ یوگنئی   نتر رُوپہ پوشو چھی پوجا کران

स्तुमस्त्वां वाच्यमुन्यक्ता हिम कुन्देन्दु रोचिषम्
कदम्ब मालां बिभ्राणा माऽऽपाद तल लम्बिनीम् ॥ २२ ॥

توناکران چھی اسی ژہ ہی واکھدیوی　　چندرس کوندہ پوشس ہش یوسہ چھی دِفتمان
شوبھونی کدمبہ مالہ چھک ماجی ژہ دارونی　　تالِ چھۓ ژہ شیرہ پیٹھ پادن تانِ

मूर्ध्नीन्दोः सितपङ्कजाऽऽसनगतां प्रालेयपाण्डु त्विषं
वर्षन्ती ममृतं सरोरुहभुवो वक्त्रेपि रन्ध्रेपि च।
अच्छिन्ना च मनोहरा च ललिता चाऽति प्रसन्नापि च
त्वामेव स्मरतां स्मरारिदयिते! वाक्सर्वतो वल्गति॥

کلس پیٹھ چندرمہ شوبون ژہ دراُمت　　پمپوشس پیٹھ ژہ دفتی سیس
بہتھ چھک ژہ شوبونی برہمہ رندرس منز　　امرت چھٹان بڈی شوبھاۓ سیس
یُس پی دھیان کری چون ہی دیوی تس　　سرسوتی نیرہ مکھ بڈی وکاسہ سیس

ददातीष्टा भोगान् क्षपयति रिपून् हन्ति विपदो-
दहत्याऽऽधीन् व्याधीन् शमयति सुखानि प्रतनुते।
हठादऽन्तर् दुःखं दलयति पिनष्टीष्ट - विरहं
सकृद् ध्याता देवी किमिव निरवद्यं न कुरुते ॥ २३ ॥

مطلب چھک دیوان دشمن ژہ گالان　　آپدا ین چھک ژہ ناشس کران
آدین جالان ویادین شمراوان　　شکھ نہ سمپدا چھک ژہ ولستاران
اندرم دوکھہ نہ داد پریہ ورھچہ گالان　　یم اکی لٹی ماجی دھیان چون کران
تم ادہ کمہ نہ پاپہ نشہ چھی موکلان

यस्त्वां ध्यायति वेत्ति विन्दति जपत्यालोकते चिन्तय

त्यन्वेति प्रतिपद्यते कलयति स्तौत्याश्रयत्यर्चेति ।
यश्च त्र्यम्बकवल्लभे तव गुणानाकर्णयत्यादरा -
त्तस्य श्रीर्न गृहादपैति विजयस्तस्याग्रतो धावति ॥१४॥

یُس چون کری سُمرن بوز سیت یس زانی   دِدیا کیٚ کُن ماجی یُس ژہ پرادی
شُدھ منہ کُن جیپہ ناو چون گری گری   لولہ نترو سیت کری درشُن
شروِنہ کُن منن کُن یُس وِچاری   ہر وقتہ تو تائی کری چانی بیہ پوجا
گُن گیوی چانی لولہ سان دن تہ رات   تمہ روستوی یُس نہ روزی اکھ ساعت
لچھمی چھنہ لستدی گھری نشہ نیران   جیٚئی تس پرتھ وقتہ برونٹھ چھو دوران

किं किं दुःखं दनुजदलिनि! क्षीयते न स्मृतायां
का का कीर्तिः कुलकमलिनि! ख्याप्यते न स्तुतायाम् ।
का का सिद्धिः सुरवरनुते! प्राप्यते नार्चितायां
कं कं योगं त्वयि न चिनुते चित्तमालम्बितायाम् ॥१५

کمن دوکھ چھی تم ہی رکھسن گالونی   یم گلنی نہ چانے سمرنی سیت
کوسہ چھی نیکنامی ہی گُلس کھارونی   یوسہ نہ بنی چانے توتائے سیت
کوسہ کوسہ چھی سدھی ہی اسدھی دانزی   یوسہ نہ پرافت سپدی چانی پوجائے سیت
کم کم چھی تم لوگ ہی جگت امبا   یم نہ سدھ بنن چانی چنتن سیت

ये देवि! दुर्धरकृतान्तमुखान्तरस्थाः
ये कालि! कालघनपाश नितान्त बद्धाः ।
ये चण्डि! चण्ड गुरु कल्मष सिन्धु मग्ना-
स्तान्पासि मोचयसि तारयसि स्मृतैव ॥१६॥

ہی دیوی یم جہا کالہ سندسی کٹھنس
ہی کالی یم مہا کالہ سنزی موچی
ہی چنڈی یم باریک تہ کٹھنس
یلہ کرن دھیان چون تلہ چھک رچھان

موکھس منز باگ گیمت
زری پتہ پاٹھ چھی گنڈنہ آمرت
پایہ کس سمندرس منز چھ فٹمت
تمن موکلاوان بیہ تاران چھئی

लक्ष्मी वशीकरण चूर्ण सहोदराणि
त्वत्पाद पङ्कज रजांसि चिरं जयन्ति।
यानि प्रणाम मिलितानि नृणां ललाटे
लुम्पन्ति दैव लिखितानि दुरक्षराणि ॥ १७ ॥

موج بوانی لچھمی وشس کرنس پیٹھ
چانی پرنامہ وزی لگہ یمن للاٹس
سوی پادچ گردہ گالی دراکھرتس

پادچہ گردہ چانی چھی طاقتہ سیس
پادچہ گردہ چانی بڈی نشانہ سیس
جگتس منز بنی سوینے کارسس

रे मूढाः किमयं वृथैव तपसा कायः परि क्लिश्यते
यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः किमितरे रिक्ता क्रियन्ते गृहाः।
भक्तिश्चेदविनाशिनी भगवती पाद द्वयी सेव्यता-
मुन्निद्राम्बुरुहातपत्र सुभगा लक्ष्मी पुरो धावति ॥ १८ ॥

ہی موڑھ کیازی چھک لیے فائدہ تپ کرن
یگنہ کن دان کن بڑی دکھنای رکن
گرٔھ شرن ماجہ شارہ کائی پراوچہ بھکتی
ادہ پھولتہ ہیوشہ نترو سیس

پننس شریرس تکلیف دیوان
کیازہ چھک گرہ پننی خالی کران
ھ کرون لتہ سندوی پادسیون
لچھمی چہ برونٹھہ برونٹھہ چھئی دورن

याचे न कंचन न कंचन वञ्चयामि
सेवे न कंचन निरस्तसमस्त दैन्य:।
श्लक्ष्णं वसो मधुर मार्द्वि भजे वरस्त्री
देवि! हृदि स्फुरति मे कुलकामधेनु: ॥१८॥

کانسی منگہ نہ بیہ کینسی تارہ نہ بازی عارچھ تراوہ کرنہ کینسی سیوا
زاول وستر دارہ کھمہ موٗدری چیز اچھ رچھ نبی سیت کرہ کھیلا
یلہ ماج بوانی ہردیس منزمہ روزک تلہ میانی کامنایے سدھ سپدن

शब्दब्रह्ममयि! स्वच्छे! देवि! त्रिपुरसुन्दरि!।
यथाशक्ति जपं पूजां गृहाण परमेश्वरि! ॥२

ہی شبدروپی نرمل سروپی ہی دیوی ہی ترپورسندری
کریتھا شکھتی مہ چانی پوجا کرسوٗیکار ہی پرمیشوری

नन्दन्तु साधका: सर्वे विनश्यन्तु विदूषका:
अवस्था शाम्भवी मेऽस्तु प्रसन्नोऽस्तु गुरु: सदा ॥

وزتن شکھی ماج سادھک ساری یم دوشٹھ آسن تم گلتن
وروپ اوستھا متہ ماج بنتن گورہ دیو سدا مہ پٹھ پرسن روزتن

दर्शनात्पापशमनी जयान्मृत्यु विनाशिनी ।
पूजिता दु:ख दौर्भाग्यहरा त्रिपुरसुन्दरी ॥

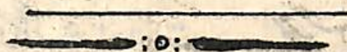
درشنہ پاپ ساری چھی گلان چانی جپہ مرتیو چھو ناش سپدان
یے کن پوٗجن مہما گیوہ کن چھوس دوکھ دُربا گیہ دورچھیس گژھان

नमामि यामिनीनाथ लेखालङ्कृत-कुन्तलाम् ।
भवानीं भवसन्ताप निर्वापण-सुधा-नदीम् ॥२३॥

نمسکار چھوس کران یمس کیشس منز چھ   چندرمہ پہ زلان راتز و دن
سمسار دُوکھن چھک نِواران ژئی   امرت ندی ھندی پرواہ سیت زلن

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्गतम् ।
त्वया तत्क्षम्यतां देवि! कृपया परमेश्वरि ॥२४॥

منتر ھین آست کریا ھین آست   ودھی ھین آست ئی کینچاہ پہ دُوم
تتھ سارسئی ہی پرمیشوری   ژئی کرپایے کن عارتس مہ ماج بخشُم

अथ अम्बस्तव : ॥

ॐ नमो जगदम्बिकायै ।

यामाऽमनन्ति मुनयः प्रकृतिं पुराणीं
विद्येति यांश्रुतिरहस्यविदो वदन्ति ।
तामर्ध पल्लवितशंकर-रूप - मुद्रां
देवीमऽनन्य शरणः शरणं प्रपद्ये ॥ १॥

یس مُنیشر آدِ پرکرتی مانان — یس ونان ودیا وید رهسه زانه ونی
تس شیونا تھ سنز اردانگی یوسه — شو بھائی سُنس جگتس چھ رچھونی
تس آمُت به ایکاگر چِت بنِت — چھوس پیوان تس پادن پیٹھ پرن

अम्ब! स्तवेषु तव तावद्ऽकर्तृकाणि -
कुण्ठी भवन्ति वचसामऽपि गुम्फनानि ।
डिम्भस्य मे स्तुतिरसावऽसमञ्जसापि -
वात्सल्य निघ्न हृदयां भवतीं धिनोति ॥२॥

ہی ماتا چانی توتا کرنس پیٹھ — برهما واتی تی جدھ بناتی
مه شر سنزی توتا بدِ چھی توٹ پھوٹی — بلونائے کِن ہر دیس ژه تُسکھ دیوانی

व्योमेति बिन्दुरिति नाद इतीन्दुलेखा
रूपेति वाग्भवतनूरिति मातृकेति ।

निष्यन्दमान सुखबोध सुधा स्वरूपा
विद्योतसे मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥३॥

چداکاشہ روپ کرِ نادبند روپہ کن　　چندرمہ کلاہش چھک ژہ یہ زلان
وانی ہُند شبد روپ چون چھُو آسوُن　　شُکھ تہ گیان امرت ژہ نشہ نیران
چمکان چھک تس منز ملنس ژہ پلنئے　　جگتس منز آسہ یوس بہاگوان

आविर्भवत्पुलक संततिभिः शरीरै-
र्निष्यन्दमान सलिलै र्नयनैश्च नित्यम् ।
वाग्भिश्च गद्गद-पदाभि रुपासते ये
पादौ तवाम्ब! भुवनेषु त एव धन्याः ॥४॥

آسن یس روم اوتھ دینہ شریرس　　اوشہ آسس نترو نیران
وانی کن پد پری گِت گچھ گچھ　　یادن ژہ آسہ یُس پوجا کران
تس ہیو کوس سنا چھو تریلوکی منز　　ترن بونن منز سوی چھو بہاگوان

वक्त्रं यदुद्यतमभिष्टुतये भवत्या-
स्तुभ्यं नमो यदपि देवि! शिरः करोति ।
चेतश्च यत्त्वयि परायणमम्ब! तानि
कस्यापि कैरपि भवन्ति तपो विशेषैः ॥५॥

مُکھ یس آسی اودلو گہ سُتس　　ہی ماج چانی توتا کرنس پیٹھ
شیر پسند وی آسہ گری گری ہی موج　　ژی کُن نمسکار کرنس پیٹھ
مَن یس لگمت آسہ موج ژی کُن　　سُمرن کری چون راترو دن
آسی کانہہ شُو بہاگوان کمتا نیہ خاص تپ کے　　پُونیہ کن روزی گری گری چھی شرن

मूलालवाल कुहरादुदिता भवानि !
निर्भिद्य षट् सरसिजानि तड़िल्लतेव ।
भूयोऽपि तत्र विशसि ध्रुवमण्डलेन्दु -
निःष्यन्दमान परमामृत तोय रूपा ॥ ६॥

مولادارٕ نشہ دراٚچ تہٕ رشہ ہمپوشس چیٚٹِتھ بجلی ہندی پاٹھی ہیٚر کُن کھسان
سہسرڈلسی منز اژرت نورہ نیران امرت وانی روُپہ بُن چھی واتان

दग्धं यदा मदनमेकमनेकधा ते
मुग्धः कटाक्ष विधिरङ्कुरयां चकार ।
धत्ते तदा प्रभृति देवि ! ललाट नेत्रं
सत्यं ह्रियेव मुकुली कृत मिन्दु मौलिः ॥७॥

یلہ زُول کامدیو اکھ شیو ناتھن اکہ کٕٹاکھی تتھ کیت اُوپدا وِتھ
تنہ پیٹھ مہادیو منز للاٹُک نتر شرم کرِ اوڈُوئی نتر چھُومُوژراوِتھ

अज्ञात संभव मनाकलितान्ववायं
भिक्षुं कपालिनमवास समद्वितीयम् ।
पूर्वं करग्रहण मङ्गलतो भवत्याः
शम्भुं क एव बुबुधे गिरिराजकन्ये ! ॥ ८॥

نہ جانمتی جنم سُس کولہ سُس بھکیو ننگیٚ تہ دوییُمی روس ژھنت کلہ مال
چانی وواہ برونٹھ ہی ہمالہ پُتری کُس اوس زانان شیو سُند حال

चर्माम्बरं च शवभस्म विलेपनं च
भिक्षाटनं च नटनं च परेत भूमौ ।
वैताल संहति-परिग्रहता च शम्भोः
शोभां बिभर्ति गिरिजे! तव साहचर्यात् ॥९॥

چرم پوشاک شمشان بھسما ملت   ژران شمشانن سُوبھیک منگہ وُن
بھوتہ کھل پرواز آسُون تس شیوس   شوبان تلہ یلہ ژہ سیت چھُو یکوُن

कल्पोप संहरण केलिषु पण्डितानि
चण्डानि खण्ड परशो रपि ताण्डवानि ।
आलोकनेन तव कोमललितानि मातः!
लास्यात्मना परिणमन्ति जगद्विभूत्यै ॥ १०॥

کلپانتک ناش نچُوناتہ گنڈو تا   تس بہادیو سنز چھی بڈ کریڈا
ساروی سویدلان سمپدابن منز   یلہ تراوان تتھ ژہ شُوبھ نظرا

जन्तोरपश्चिमतनोः सति कर्मसाम्ये
निःशेष पाश पटल च्छिदुरा निमेषात् ।
कल्याणि! देशिक कटाक्ष समाश्रयेण
कारुण्यतो भवसि शाम्भव वेद दीक्षा ॥ ११॥

جیوس کرمن سپدتھ شدھی   اکہ نمیشہ پھانسی سموتس ژہ گالان
ژُی چھک دیای کن گورُہ روپ بنتھ   شوشکھتی دیکھیا اُپدیش ژُی کران

मुक्ता विभूषणवती नव विद्रुमाभा -

यच्चेतसि स्फुरसि तारकितेव सन्ध्या ।
एकः स एव भुवन त्रय सुन्दरीणां
कन्दर्पतां व्रजति पञ्चशरीं विनाऽपि ॥ २२॥

مُختہ مالہ زیور رُودرہ مالہ چھُن چھُن   آسمُنیہ چھک ژہ موج شوبھا یمان
یُس پُورُشس آسہ سندھیا تارکو سُس   چون سروپ ییتھ ھیونت یا سان
تس پورشس تری بھونچہ یوگنئی   پانچہ کان زوس تی کامدیوہ سمران

ये भावयन्त्यमृतवाहिभि रंशुजालै-
राऽप्यायमान भुवनाम् ऽमृतेश्वरीं त्वाम् ।
ते लङ्घयन्ति ननु मातर् ऽलङ्घनीयां
ब्रह्मादिभिः सुर वरैर् ऽपि कालकक्षाम् ॥ २३॥

ہی ماتا یم ژہ سُروی آسن   امرتہ رویہ شُکھ دیوان ترن بھونین
تم ترن کالہ مریادہ بسے اپور   ییتھ ترُن کُھٹن برہماد کن تہ دیون

यः स्फाटिकाक्ष गुण पुस्तक कुण्डिकाढ्यां
व्याख्या समुद्यत करां शरदिन्दु शुभ्राम् ।
पद्मासनां च हृदये भवती-मुपास्ते
मातः! स विश्व कवितार्किक चक्रवर्ती ॥ २

سُٹکچ جپ مال اکہ اتھ دارتھ ژہ   پوُستک کمنڈل بیہ دون اتھن
ویاکھیانس ییٹھ بیاکھ اتھ چھو لگمت   چندرمس ھیو ہیوشش زن چھ آسن
یُس ییتھ دھیان کری چون موج منز منس   کوین ھند چکرورت بنان سو جگتس

बर्हावतंसयुत बर्बर केशपाशां
गुञ्जावली कृतघनस्तन हार शोभाम् ।
श्यामां प्रवाल वदनां सुकुमार हस्तां
त्वामेव नौमि शबरीं शबरस्य जायाम् ॥ २५॥

موریچہ مکٹہ سُس زہ چکونی کیشہ سُس — رُٹہ فلی ہار سُس ژہ شوبھا یُمان
چمکونی مکھ سُس تہ کومل اتھو سُس ژہ — تتھ شکار بائی روپس بہ پرنام کران

अर्धेन किं नवलता ललितेन मुग्धे !
क्रीतं विभोः परुषऽर्धमिदं त्वयेति ।
आलीजनस्य परिहास वचांसि मन्ये
मन्द स्मितेन तव देवि जडी भवन्ति ॥२६॥

ہی مہا سُندری چھک ژُی آسونیہ — منوہر نہ سُندر نہ تہ ہر جن
کیا ژی ہیتھن مولہ یتھ ھیو سوا می — لیس سخت بیہ کٹھور شیو چھو آسون
ویسن ہنہ اتھ ہاسی پوروک وچن — چانی کم اسنہ سیت موڑھ چھی تم بنن

ब्रह्माण्ड बुद्बुद कदम्बक संकुलोऽयं
मायोदधि - विविध दुःख तरङ्ग मालः ।
आश्चर्य मम्ब झटिति प्रलयं प्रयाति
त्वद् ध्यान संतति महा वड़वा मुखाग्नौ ॥२७॥

برہمانڈ ببر کھل بھرت ژی مایا سُدر — دُکھ لہرو سیت بر تھ آسون
آشچر چھو ہی موج ناشس چھو واتان — چون دھیان اتھ کہوُت چھو واڑوا اگن

दाक्षायणीति कुटिलेति गुहारणीति -

कात्यायनीति कमलेति कलावतीति ।
एका सती भगवती परमार्थतोऽपि
संदृश्यसे बहुविधा ननु नर्तकीव ॥१८॥

دکھ پتری ژئ مولادار داسنی
کیا تیاپین ژئ لچھی ژئ بیہ
چھک کونٔی آسِت ہی موج بھوانی

پرتھ گفای منز چھک ژہ روزانی
چھکھ کاوتی تہ ژئ بھگوتی
لبنہ چھک ایوان بہہ روپہ پچھانی

आनन्दलक्षणमनाहतनाम्नि देशे
नादात्मना परिणतं तव रूपमीशे ।
प्रत्यङ्मुखेन मनसा परिचीयमानं
शंसन्ति नेत्रसलिलैः पुलकैश्च धन्याः ॥१९॥

آنند روٗپی پرتھ چکرس منز
ابھیاسہ کن انتر مکھ منہ رکن

ناد روپہ بنی لیس یوہ نٔی دھیان
اشہ ٹسس کری دھیان سۄی بہاگوان

त्वं चन्द्रिका शशिनि तिग्मरुचौ रुचिस्त्वं
त्वं चेतनासि पुरुषे पवने बलं त्वम् ।
त्वं स्वादुतासि सलिले शिखिनि त्वमूष्मा
निःसारमेव निखिलं त्वदृते यदि स्यात् ॥२०॥

ژئ چھک موج بلانی چندس روشنی
ژئ چھک چیتن پورشس آسہ واتہ
ژئ سواد پانس اگنس شاکھتی

ژئ مہریس دوقی آسان
ژئ پورشس پہ ہمہز بل پاسان
ژئ روس جگت لشہ سار چھو روزان

ज्योतींषि यद्दिवि चरन्ति यदन्तरिक्षं

सूते जयांसि यदुहि धरणीं च धत्ते ।
यद्धाति वायु रनलो यदुदर्चि राऽस्ते
तत्सर्वं मम्ब! तव केवलऽऽ माज्ञयैव ॥२१॥

ہی ماتا سریہ چندرمہ تارک   آکاشس پیٹھ یم پرکاشں دیوان
شیشہ ناگ ییس گٹل پرتھوی داران   ہیگ یم رٗود جگتس تراوان
وایو فیران اگن چھو زوتان   تم سارٕی چانی حکمہ سیت چلان

सङ्कोच मिच्छसि यदा गिरिजे तदानीं
वाक् तर्कयो स्त्वमऽसि भूमि ऽरनाम रूपा ।
यद्वा विकास मुपयाति यदा तदानीं
त्वन्नाम रूप गणनाः सुकरी भवन्ति ॥२२॥

سنکوچ یژھا یلہ چھئے ژہ سیدان   تلہ ژہ موج من تہ بُدھ نرو کار بنان
یلہ وکاسس ایوان چھک ژہ ہی گرجی   تلہ چانی نام روٗپ نن چھ نیران

भोगाय देवि भवतीं कृतिनः प्रणम्य
भ्रू किंकरी कृत सरोज गृहाः सहस्राः ।
चिन्तामणि-प्रचय कल्पित-केलि शैले
कल्पद्रुमो पवन एव चिरं रमन्ते ॥२३॥

ہی دیوی سُکھ بایت بہاگوان   یلہ ژٕیٔ چھئی تم پرنام کران
تلہ چانی بمبہ حرکچ ہتن الچمی تہ   ساسہ بُزہ ایشورای چھی روزان
چِنتا منی رتنک سموہ بناومتس   کھیلی ہندس پہاڑس پیٹھ ہم کھیلان
کلپہ ورکھ ستیبو برمتن باغن   منز تم بیچ کال چھئی فیرانی

हन्त त्वमेव भवसि त्वदधीन मीशे ।
संसार तापऽमखिलं दयया पशूनाम् ।

वैकर्तनी किरण संहतिरेव शक्ता
धर्मं निजं शमयितुं निजयैव वृष्ट्या ॥२४॥

ہی ماج جوس سمسار دوکھ ساری
دوکھن ہند ناش ژہ مانتون چھو آسون
یتھ پاٹھ سر بہ چھوی پننی گرمی

چھس ژئی ناش کران دیا کن
دوکھ نورتی چھئی ژئی آدین
شرمادان پننی ورشنہ رکن

शक्तिः शरीरमधिदैवत मन्तरात्मा
ज्ञानं क्रिया करणमानस जालमिच्छा ।
ऐश्वर्यमायतनमावरणानि च त्वं
किं तन्न यद्भवसि देवि ! शशाङ्कमौले ! ॥२५॥

شریر چہ آسونی شکھتی ژہ آسونی
جیوہ آتما دھیان شکھتی کریا شکھتی
یتھ ہا شکھتی ایشوری پرپوار ژئی
کیا نہ چھک ژہ آسوینہ لیس سروپ شنوسنہ

وراٹ سروپ چھک آسونی ژئی
اندریہ شکھتی آسنہ شکھتی ژئی
گرہدین ہنز جاے آسونی ژئی
سوی سروپ چھک پری پورن ژئی

भूमौ निवृत्तिरुदिता पयसि प्रतिष्ठा
विद्यानले मरुति शान्तिरतीत शान्ता
व्योम्नीति याः किलकलाः कलयन्ति विश्वं
तासां विदूरतरमम्ब ! पदं त्वदीयम् ॥२६॥

پرتھوی منز نورتی کلا روپ ژئی
اگنس منز ودیا کلا ژہ آسونیہ
آکاشس ہمہ کلاے جگتس داران
تمو کلا بونشہ دور چون سروپ

جلس منز پرتھشٹا کلا روپ ژئی
پونس منز شانتی کلا ژئی
تمو نشہ دور چون سروپ آسون
تمہ نشہ موج دور روزان ژئی

यावत्पदं पदसरोजयुगं त्वदीयं
नाङ्गी करोति हृदयेषु जगच्छरण्ये ।
तावत् विकल्प जटिलाः कुटिलप्रकारा-
स्तर्कग्रहाः समयिनां प्रलयं न यान्ति ॥२७॥

ییتہ تام نہ پاد بوری چانی رٹن ہر دیس
ییم بحث کرونی اُلٹہ وادی
ہی جگت رچھونی تتہ تانیہ تم شک برتھئی
موڑھ بہاوُ تہند ناش کتی سیدی

यद् देवयान पितृयान विहार मेके
कृत्वा मनः करणमंडल सार्वभौमम् ।
याने निवेश्य तव कारण पञ्चकस्य
पर्वाणि पार्वति! नयन्ति निजासनत्वम् ॥२८॥

ییم یوگی پُرش پرانا پانہ یوگ ابھیاس کرہ کرہ ییلہ پراون
اندر یہ کھیل تہ من آسک قرتہ ینمرُت تم سواری کران پانژن کارنن

स्थूलासु मूर्तिषु महीप्रमुखासु मूर्तेः
कस्याश्चनापि तव वैभवमम्ब! यस्याः ।
पत्या गिरामपि न शक्यत एव वक्तुं
सापि स्तुता किल मयेति तितिक्षितव्यम् ॥२९॥

پرتھوی تہ پتھ مایا تتس تام
کونی مورتی منز ہی موج بوانی
برہما دکن تی چھونہ تتھ ہیوسامرتھ
تمئے وبھوتی ہندگن کرمہ گاین

یمہ تھولہ مورتی موج چھی آسال
چانی ہنش وبھوتی چھنہ باسال
گنُ چانی گیوتھ چھنہ تم تی کینہہ ہکا
معافی دیم مہ چھوس بہ آشا وال

कालाग्निकोटिरुचिमम्ब षडध्वशुद्धा-
वाप्लावितेषु भवतीं भमृतौघ वृष्टिम् ।
श्यामां घनस्तन तटां सकली कृतां च
ध्यायन्त एव जगतां गुरवो भवन्ति ॥३०॥

کلیا نتہ اگنہ پاٹھ گہہ سُس ہی موج
ساردئی بیہ قایم کرنس پیٹھ
ریم شامہ روپ سُندر چوان دھیان چھی داران

سمسار ناشس پیٹھ ژہ چمکان
چھک ژہ تلہ امرتک ورشن کران
تم موج جگتنک گورو چھی سیدان

बिन्दुं परां कतिचिदम्बर मम्ब! केचि-
दानन्द मेव कतिचित्कालि चिद्र मायाम् ।
त्वां विश्वमाहु रपरे वय मामनाम
साक्षादपार करुणां गुरुमूर्ति मेव ॥३१॥

کینہہ چھئی تہنز ودیا کینہہ چھئی آنند
کینہہ جگت ماتا ساکھیات حدہ روس

کینہہ چھئی مایا روپ ژہ مانان
دیا سروپ گورو روپہ اسی ژہ زانان

कुवलय दल नीलं बर्बर-स्निग्ध केशं
पृथुतर कुच भाराक्रान्त कान्तावलग्नम् ।
किमिह बहुभिरुक्तैस्त्वत्स्वरूपं परं नः
सकल भुवन मातः सन्ततं सन्निधत्ताम् ॥३२॥

کولیہ برگ پاٹھ چھک ماج ژہ چمکونی
سُندر کمر سیس سیتہ لون تماوتھ
زیادہ دنتھی کیا نیری حاصل جگتچ ماجی

دار مُرت ژہ ہی موج سُندر کیش
ہی موج آسونی ژہ جگتچ ایش
ستماکھ بہ دوز تم نت دم تیوتھ سندیش

****

सकलजननीस्तवः। पञ्चमः।

अजानन्तो यान्ति क्षयमवश्यमन्योन्य कलहै-
रमी मायाग्रन्थौ तव परिलुठन्तः समयिनः।
जगन्मातर्जन्म ज्वरभय तमः कौमुदि! वयं
नमस्ते कुर्वाणाः शरणमुपयामो भगवतीम् ॥१॥

نہ زانہ ون موڑکھ پانہ وینہ لڑ لڑ — اوش پاٹھ ناشہ بہاوس چھُیی واتان
یمئے منتہ وادی مایائی ہند نئی — گنڈ نئی پھستھ ڈولہ ڈولہ گڑھان
ہی جگت ماتا اسی جنمکہ جرُ — بھئے کہ تمہ کوی چھنے دمہ ژہ پاسان
آمت شرن چھی شنمکھ ہی موج — گل گنڈِتھ اِتھ ژہ کُن پرنام چھی کران

वचस्तर्कागम्य स्वरस परमानन्द विभव-
प्रबोधाकाराय द्युतितुलित नीलोत्पल रुचे।
शिवस्याराध्याय स्तनभर विनम्राय सततं
नमो यस्मै कस्मै चन भवतु मुग्धाय महसे ॥२॥

وانی کِن وچارکِن چھک ژہ موج نہ پراونی — چھک ژہ چیتن سروپ پرمہ آنند
یلی ادھ پلہ پوشہ دنتی [illegible]س — ژنی شوبھا یمان ییہ گیان تہ آنند
شِوس چھک آرادینی جگتس بڑھاوان — گیانہ کریا روپہ تنہ یاری رکن
نمسکار آسنے تتھ کتھاینہ تیزس — سارنی موہس اندر انان ژہ [illegible] یی رکن

लुठद्गुञ्जाहार स्तनभर नमन्मध्य-लतिका
मुदञ्चद्घर्माम्भः कण गुणित नीलोत्पल रुचम्।
शिवं पार्थ त्राण प्रवण-मृगया कार-गुणितं
शिवामन्वग् यान्तीं शबर सुहृदन्वेमि शबरीम् ॥३॥

رچہ فل ہار ژہ نالی تنہ بارِی نمتھی — زاوِل کمر لیس ژہ موج شوبھان
پھٹمتہ گومہ سیت گمہ قرژہ شوبونی — ییلی اوتھ پلہ پوشہ رنگہ چمکان
ارجنس رچھنے لس شیوس پتہ پتہ — دارمت تندکاری روپ لیس ژہ آسون
تتھ تندکاری بھائی رولیس ہی موج بوانی — گل گنڈتھ ژی امرت چھوسے شرن

मिथः केशाकेशि प्रथन निधने तर्क घटना
बहुश्रद्धा भक्ति प्रणय विषया स्वाग्रह-विधयः।
प्रसीद प्रत्यक्षी भव गिरिसुते! देहि शरणं
निरालम्बे चेतः परिलुठति पारिप्लवमिदम् ॥४॥

بحث کرون چھی مس کڈان اکھ اکس — لڑ لڑ متن پتہ ناش چھو سپدان
سٹھاہ پُرش بھکتی کن تہ پریمہ کن — شردھائی کن چانی پوزا کران
ہی ماج پرکٹ بن اسہ پٹھ پرسن بن — سنتوشٹھ بن اسہ روز بچاوان
اسہ چھی چنچل منہ سِس تھیہ روستی — تھیہ کراسہ موج تنہ چھی ڈولہ گژھان

शुना वा वह्ने वा खग परिषदो वा यदशनं
कदा केन क्वेति क्वचिदपि न कश्चित्कलयति ।
अमुष्मिन्विश्वासं विजहिहि ममाह्वाय वपुषि
अपथ्येथा श्चेतः सकलजननीमेव शरणम् ॥ ५

ہی منہ یتھ شریرس پٹھ نہ اعتبار — چھوی خوراک تی اگنک یا ہنکھی کھیوان
کمہ وقتہ کتھ جایہ کتھ پاٹھ کمہ طریقہ — ہیُی یتھ شریرکر کانہہ نہ زانان
میانی من گژھ شرن جگتچہ ماجہ کُن — شریرچ ممتا جلد ژہ ترٲون

अनाद्यन्ता भेद प्रणयरसिकापि प्रणयिनी
शिवस्यासी यत्त्वं परिणय विधौ देवि गृहिणी ।
सवित्री भूतानामपि यदुदभूः शैलतनया
तदेतत्संसार प्रणयन महानाटक सुखम् ॥ ६

آدانت روس بیہ بھید روس پریہ پروپ — آستھ تی چھک شیوسنز پریمہ روپ
ووداہ ودھی کن ہی دیوی چھک — تس ہا دیوسنز گراھنی روپ
ہی ہمالیہ پُتری جیون کران ژہ پیدہ — سمسار لیلا چھی چون جشنہ روپ

ब्रुवन्त्येके तत्त्वं भगवति सदन्यो विदुरसत्
परे मातः । प्राहुस्तव सदसदन्ये सुकवयः
परे नैतत्सर्वं समभिदधते देवि सुधिय-
स्तदेतत्त्वन्माया-विलसित मशेषं ननु शिवे ।

ہی دیوی کنہہ چھی ونان ژہ تتو روپ — کنہہ چھی ونان ست کنہہ است روپ
کنہہ چھی ونان تہند کھوتہ تہند کی موج — کنہہ دانا ونان ست است روپ
کنہہ چھی ونان انز واچ ژہ آسون — کنہہ ونان یہ ساروی چھو چون پھولنہ

तडित्कोटि ज्योति-द्युति दलित षड्ग्रन्थि गहनं
प्रविष्टं स्वाधारं पुनरपि सुधावृष्टि वपुषा
किमप्यष्टात्रिंशत्किरण सकली भूत-मनिशं
भजे धाम श्यामं कुचभरनतं बर्बर कचम् ॥

کرٗوره اوٗزملہ سمان چانی ونتی کٹھِنن شن گنڈن ژرٹھ چھک اژان
سو آوار چکرس بیہ توره نیران امرت ورشن شروپہ کِن وسان
38 کلاروپ جگت وِکساوتھ تنہ باری نمتھی کیش ژه چمکان
تتھ شامہ روٗپس ہی موج بوانی گرِی گرِی روزه ہا بو سیوا کران

चतुष्पत्रान्तः षड्दल भग पुटान्त स्त्रिवलय-
स्फुरद् विद्युद्वह्नि द्युमणि नियता भद्युतियुते ।
षडश्रं भित्त्वादौ दशदल मथ द्वादश दलं
कलाश्रं च द्व्यश्रं गतवति नमस्ते गिरिसुते ! ॥१९॥

چوتُس دلہ کملہ منز نیرتھ شٹھ دلس ترکونس منز ساڑھ تری وار سرپاکار
اوٗزملہ چمک زن ساسہ بدسر یہ زن شکھتی کنڈلنی تنتی ژه چمکان
شٹھ دلہ ژٹھتھ دشہ دلہ پتہ دوادشہ دل پتہ شوڈشہ دلہ پیٹھ چھی نیران
دودلہ منزه دراچھہ تس کنڈلنئ ہی گرجی چھُس تتھ سروپس نمسکار کران

कुलं केचित्प्राहु-र्वपुर् कुल मन्ये तव बुधाः
परे तत्संभेदं समभिदधते कौल मपरे ।
चतुर्णा मप्येषा मुपरि किमपि प्राहु रपरे
महामाये ! तत्वं तव कथ ममी निश्चिनुमहे ॥२०॥

کینہہ گیانی ونان چھ ۳۶ تتو روپ کینہہ گیانی ونان ژه پرمہ شیو روپ
کینہہ ونان چھئی ژه موج شیو شکھتی روپ کینہہ ونان امرکھوتہ تھد چھو چون روپ
کینہہ ونان تھده کھوتہ تھد کوستانیہ سروپ ہی جہا مائی کتھ پاٹھ نشچے
بنہ اسہ کوسنا چھو چون موج سروپ

षडध्वारण्यानीं प्रलय रविकोटि प्रतिरुचा
रुचा भस्मी कृत्य स्वपद कमल प्रह्व शिरसाम् ।
वितन्वानः शैवं किमपि वपु रिन्दीवर रुचिः
कुचाभ्या मानम्रः शिव पुरुषकारो विजयते ॥२१॥

شہ وتی سُس جنگل پرلئے کالس پیٹھ کرور دفتی سُس ژه پرزلان
پننن بھکتن بیم چانن چرنن پیٹھ تھوان مستک چھک تمن رچھان
شیو سنز کوستانیہ سروپ ژه دفتی سس گیان کریا تنہ باری نمتھ ژه شو بھان

شیوسُندر پورشہ کا یہ چھک موج ژہ آسونیہ   تتھ شکھتی روپس ژی نمسکار کران

प्रियङ्गु श्यामाङ्गी कुरुण तरवासः किसलयां
समुन्मीलन्मुक्ता फल बहुल नेपथ्य कुसुमाम् ।
स्तन द्वन्द्व स्फार स्तबक नमितां कल्पलतिकां
सकृद् ध्यायन्त स्त्वां दधति शिव चिन्तामणि पदम् ॥१२॥

ینگہ پوشہ پاٹھ شامہ سُندر شریرس   سرخ وستر چھک ژہ دارانی
پھولمتہ مختہ بیہ پوشہ لباسہ سیس   تنہ بار نمتھی ژہ شوبھانی
ہی دیوی چھک ژہ کلپہ تہر آسونیہ   یُس اکہ لٹہ چون دھیان دارانی
سوی شیو روپی چنتامن زتن   چانی دیاے کن چھو پراوانی

प्रकाशानन्दाभ्या मविदितचरीं मध्य पदवीं
प्रविश्यैतद् द्वन्द्वं रवि शशि समाख्यं कवलयन् ।
प्रविश्योर्ध्वे नादं लय दहन भस्मीकृत कुलः
प्रसादात्ते जन्तुः शिव मकुल मम्ब प्रविशति ॥१३॥

گیان کن کرپای کن فیرتھ سوسمنا   اندر اژرت دو شیونی گراس کران
اُردہ ناوس اژرت چت ویمرشہ اگن کن   سارنی چکرن بھسم چھ کران
تمہ پتہ چانی انوگرہ کن سادھک   اونا شہ شیو پدس پیٹھ چھو واتان

षडाधारावर्तै रपरिमित मन्त्रोर्मि पटलैः-
श्चलन्मुद्रा फेनै र्बहुविध लसद् दैवत झषैः ।
क्रम स्रोतोभि स्त्वं वहसि परनादामृत नदीं
भवानि ! प्रत्यग्रा शिव चिदमृताब्धि प्रणयिनी ॥१४॥

6 چکرہ آولنہ نشہ منتر ملکو نشہ   مُدرراے کفہ نشہ یلہ ژہ نیران
کرم روپہ گاڈو نشہ کرمکہ دریاو نشہ   پرہ ناو امرتہ روپیہ یلہ چھک وسان
ہی اموج واتان چھک نوس دریاوس   شیو روپہ چت سدرس منتر ژہ روزان

महीपाथो वह्नि श्वसन वियदात्मेन्दु रविभि
र्वपुर्भि ग्रस्तांशै रपि तव कियान् म्ब ! महिमा ।
अमून्या लोचयन्ते भगवति न कुत्राप्यणुतरा-

मूलस्थां आम्नानि त्वयि तु परम व्योम वपुषि ॥१५॥

پرتھوی جل اگن وایو تہ آکاشس   سر بہ چیندرمہ بیہ جیو آتما
اشٹو کن بنا وست چھی تہ پانسے   کوتاہ چھو موج بوانی چون ہما
چانس پرمہ آکاشکس سروپس   منز چھنہ یم تی کونی وجودس ایوان

मनुष्यास्तिर्यञ्चो मरुत इति लोकत्रयमिदं
भवाम्भोधौ मग्नं त्रिगुण लहरी कोटि लुठितम्।
कटाक्षश्चेदत्र क्वचन तव मातः करुणया
शरीरी सद्योऽयं व्रजति परमानन्द-तनुताम् ॥१६॥

منشس چاروائی تہ دیو تریلوکی   سمسار سندرس منز چھی پھٹمت
کروڑ بیرہ ست رج تمہ لہرن منز   ۳ گن ملکن منز ڈوکہ چھی گیمت
یدو سے یمن منز بنہ کینسی چون کٹاکھ   ہی ماتا سوزلو ادہ چھو واتان
پرمہ آنندکس سروپس سو جلد ی   پرمہ پد دیلسے چانی کن چھو پراوان

कला प्रज्ञा माद्यां समय मनुभूतिं समरसां
गुरुं पारम्पर्यं विनय मुपदेशं शिवकथाम्।
प्रमाणं निर्वाणं परम मतिभूतं परगुहां
विधिं विद्यामाहुः सकल-जननीमेव मुनयः ॥१७॥

ہی جگت ماتا منیشور چھی زئی وَنان   کریا بدھ آد انوبو سمتا
گورہ پرم پراونی اپدیش شو کتھا   پرمان نرمان پرتیکھ تہ اتمان
دھسہ گیان مریادا تہز بیہ ودیا شکھتی   جگت ماتا چانی سروپ چھی یم ونان

प्रलीने शब्दौघे तदनुविरते बिन्दु विभवे
ततस्तत्त्वे चाष्टध्वनिभिरनुपाधिन्युपरते।
श्रिते शाक्ते पर्वण्यनु कलिते चिन्मात्रगहनां
स्वसंवित्तिं योगी रसायति शिवाख्यां परतनुम् ॥१८॥

شبد سموہ روکاو تھپتہ بندہ وبھوگا لتھ   لشٹھ گیان چت آکاشس منز لین کرتھ
توس پتھ آتمہ سروپس اوپادھی رستس   نادہ روپہ پرہ امرتس منز روکا وتھ
شاکھتی بار کک آشریہ چھی یم رٹان   چتن ماتر کہ ہسہ تم ومرشس کران
سابھاوک شو سروپس تم پراوان   تھدس شو سروپس تم سواد کران

परानन्दाकारां निरवधि शिवैश्वर्य वपुषं

निराकार ज्ञान प्रकृति मुनवच्छिन्न करुणाम् ।
सवित्रीं लोकानां निरतिशय धामास्पद पदं।
भत्रो वा मोक्षो वा भवतु भवतीमेव भजताम् ॥१९॥

حدہ روس پرمہ آنند رُوپہ چون دھیان
نر وکار گیانہ روسہ حدہ روس دیا روپہ
تس برابر نئی چھئے مو کھریا سمسار

شیو ایشوری روپہ یس ماتان
جیو پیدہ کرڈُن یس تہ ماتان
یُس کُنی روپہ چانی سیوا کران

जगत्काये कृत्वा समपि हृदये तच्च पुरुषे
पुमांसं बिन्दुस्थं तमपि पर नादाख्य गहने ।
तदेष ज्ञानाख्ये तदपि परमानन्द विभवे
महा व्योमाकारे त्वदनुभवशीलो विजयते ॥२०॥

جگت کایاے منز چھک ہردیہ تہ آسوینہ
آتمہ پرشس منز بندو ٹھیکت
نادس منز گیان روپ چون آسوتھ
ہی جگت ماتا جیئے کار تمنئی

ہردیس منز چھک آتمہ دیو روپ
بندس منز چھک پرہ ناد روپ
گیانس منز پرمانند وبھو روپ
یم کرن چون انوبو مہاکاشہ روپ

विद्ये विद्ये वेद्ये विविध समये वेद जननि
विचित्रे विश्वाद्ये विनयसुलभे वेद गुलिके ।
शिवाज्ञे शीलस्थे शिव पदवदान्ये शिवनिधे
शिवे मातर्मह्यं त्वयि वितर भक्तिं निरुपमाम् ॥२१॥

ہی کریاشکھتی گیان شکھتی وودھ
ہی وچتر روپی چھک تہ جگتچ آد
شیو اگنیائے ہنز تہ عمی سبھاو روپی
شکھ کوی خزانہ چھک آسونیہ تہ ہی گنج

سد انتہ آچار روپ ہی وید ماتا
ونئے کن تہ پراونی تہ ویدچ سار
شیو پد دیوان تہ ہی ماتا
بے حد بھکتی دیتہ مے ہی ماتا

विधे मुण्डं हृत्वा यदकुरुत पात्रं करतले
हरिं शूलप्रोतं यदगमय दंसाऽऽभरणताम् ।
अलंचक्रे कण्ठं यदपि गरलेनाम्ब! गिरिश:
शिवस्थाया: शक्ते स्तदिदमखिलं ते विलसितम् ॥२२॥

برہما سند کلہ الگ کرتھ تتھ کلس
پننے فیکی کوٗی بناوٗن زیور
سخت کھوتر سختی زہر کن تمہٕ شیون
شوس پٹھ ٹھیکیچہ امی شکھتی ہند

پننے انتھک پاتر بناوتھ
نارائن تہ شوٗلس پٹھ اوٗرتھ
ھوٗنہ لیٛس پننوی شو بھراون
ئی سوروی چوٗنئی ولاس چھو آسوٗن

विरिञ्च्याख्या मातः! सृजसि हरिसंज्ञा त्वमवसि
त्रिलोकीं रुद्राख्या हरसि विदधासीश्वर दशाम्।
भवन्ती सादाख्या शिवयसि च पाशौघ दलिनी
त्वमेवैकाऽनेका भवसि कृत भेदे गिरिसुते ॥२३॥

برہما ناوہ کن کران پیدہ ترلوکی
رودرہ ناوہ کن ژئی چھک کران سمہار
سداشیو ناوہ کن جگتس دیوان مکھ
ہی ہمالہ پُتری جئ کونی آستھ

نارایبہ ناوہ کن چھک ژہ تتھ رچھان
ایشر دشا چھک ژی داوان
پاشن ہند سموہ ژی گالان
بیوٗن بیوٗن کامیوکن اییک ژہ یاسان

मुनीनां चेतोभिः प्रमृदित कषायै रपि मनाक्
अशक्ये संस्पृष्टुं चकित चकितै रम्ब सततम्।
श्रुतीनां मूर्धानः प्रकृति कठिनाः कोमलतरे
कथं ते विन्दन्ते पद किसलये पार्वति! पदम् ॥२४॥

ہی ماتا یم منیشور چھی منہ کیوٗ
تم تی خوچ خوچ موج چانن پادن
اوٗپہ نشدھ سبھاوٕکن کٹھن پاٹھی تم

گامیتو دوٗشوسس آسوٗ تی
سپرش کرنس پیٹھ چھئی نہ ھیکون
چانن چرن کملن ہنزہ جائے پراون

तड़िद्वल्लीं नित्या मृत सरितं पार रहितां
मलोत्तीर्णां ज्योत्स्नां प्रकृति सगुणग्रन्थि गहनाम्।
गिरां दूरां विद्या मविनत कुचां विश्व जननी-
मपर्यन्तां लक्ष्मीऽमभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥२५॥

اوٗزملہ روپ اپار امرت ندی روپ
وانی نشہ دور ژی تہنز ودیا سروپ
چھئی وناں ست زن ہی دیوی چانی

نرملہ چند رمہ ترگنٕ روپ
گیان کریا تنو نمتھ جگت ماتا روپ
یم روپ تہ بیہ اننتہ لچھمی روپ

शरीरं क्षित्यम्भः प्रभृति रचितं केवल मिदं -

सुखं दुःखं चायं कलयति पुमांश्चेतन इति ।
स्फुटं जानानोऽपि प्रभवति न देही रहयितुं
शरीराऽहंकारं तव समय बाह्यो गिरिसुते ! ॥२६॥

پرتھوی جل اگن وایو تہ آکاش چھوی ین پانچہ یوتن شریر بنان
شکھ دکھ امیو زانان پور شر چیتن نمود پاٹھ جیوا مھوک انوبر کران
ہی ہمالہ پتری شریرک اہنکار چھونہ جیو چانی انوگرہ وس تراوان

पिता माता भ्राता सुहृदनुचरः सद्म गृहिणी
वपुः पुत्रो मित्रं धनमपि यदा मां विजहति ।
तदा मे भिन्दाना सपदि भय मोहान्धतमसं
महाज्योत्स्ने ! मात भव करुणया सन्निधिकरी ॥२७॥

موُل ماجی بھائی بند نوکر تہ گرھنی شریر پتر متر گھرہ بیہ دھن
یمی وقتہ تراونم تمی وقتہ بھئے موہ اندکارس چلہ جلد چوُنی ین
مہا پرکاشہ روپہ بنتھ دیائے کن ماجی نزدیک ٹھہرت شنکھ مہ ین

सुता दक्षस्यादौ किल सकल मात स्त्व मुदभूः
स दोषं तं हित्वा तदनु गिरिराजस्य तनया ।
अनाद्यन्ता शम्भोऽरपृथगपि शक्ति भगवती
विवाहाज्जयासीत्यहह चरितं वेत्ति तव कः ॥२८॥

ہی جگت ماتا گوڈہ ینتھ آسکھ دکھی پرجاپتہ منز ژی کماری
دوشہ کن چھنتن سوئی ژی تراوتھ پتہ نیکھ ژی ہمالہ پتری
آد انتہ رستتس لس فیوس لشہ چھکنہ زاہ تہ بیوتن ہی شکھتی بھگونی
دواہ روسہ ور دارتھن ژہ شنکرہ تم چانی چرتر کوس زانہی

कणास्त्वद्दीप्तीनां रवि शशि कृशानु प्रभृतयः
परंब्रह्म क्षुद्रं तव नियत मानन्द कणिका ।
शिवादि क्षित्यन्तं त्रिवलय तनोः सर्व मुदरे
तवास्ते भक्तस्य स्फुरसि हृदि चित्रं भगवति ॥२९॥

ہی دیوی سرییہ چندرمہ بیہ اگن چانی دفتی ہمنز چھی اکھ ترمیرا
پرم برہم چھوی چانی نتہ آنند منزہ آسوُن چھوی اکھ لوکٹ ہشہ لشہ

شوناتھ سندی پیٹھ پرتھوی تُلس تانیہ — سارنی ژہ کنڈلنی روپہ روزان
آشچر چھو ملج چون بھکتن چھک چھیی — ہردیس منتر پرکٹ پاٹھ چمکان

त्वया यो जानीते रचयति भवत्यैव सततं
त्वदैवेच्छत्यम्ब त्वमसि निखिला यस्य तनव: ।
गता साम्यं शम्भु र्वहति परमं व्योम भवती
तथाप्येवं हित्वा विहरति शिवस्येति किमिदम् ॥ ३०॥

چانی کن زانان چانی کن یچھان سوی — چانی کن سوشیو جگت پھوی بناوان
زنی چھک تس سروپ چانی کن چھوی — سوی سوامہ بہاوس پیٹھ واتان
یلہ تراوان ژہ موج تلہ چانس پرمہ — آکاشس منتر لین سپدان

पुर: पश्चादन्त र्बहि रपरिमेयं परिमितं
परं स्थूलं सूक्ष्मं सकुल मकुलं गुह्य मगुह्यम् ।
दवीयो नेदीय: सद सदिति विश्वं भगवतीं
सदा पश्यन्त्याज्ञां वहसि भुवन क्षोभ जननीम् ॥३१॥

برونٹھ پتہ اندرہ نبرہ لوک بڈ موٹہ سکہم — شیو روپ تھی روپ گفتہ نود روپ
دور نزدیک ست است روپ لیس جگت — تتھ سرشٹی تھت سمہار چھی کرونی
جگتچ آگنیا کار ژہ زانہ ایوان

मयूखा: पूष्णीव ज्वलन इव तद्दीप्ति कणिका:
पयोधौ कल्लोल प्रतिहित महिम्नीव पृषत: ।
उदेत्योदेत्यम्ब त्वयि सह निजै स्सात्त्विक कुलै-
र्भजन्ते तत्त्वौघा: प्रशम मनुकल्पं परवशा: ॥३२॥

سیریہ سند کرن زن اگنیچہ تمبری زن — سمندرن ملکن لہرہ پانیہ چھکہ زن
تتھے پاٹھ شو پیٹھ پرتھوی تولس تانیہ — پرتھر کلیانتس اوتھاوتھ لئے سپدان

विधु र्विष्णु र्ब्रह्मा प्रकृति रणु रात्मा दिनकर:
स्वभावो जैनेन्द्र सुगत मुनि राकाश मनिल: ।
शिव: शक्ति श्चेति श्रुति विषयतां तामुपगतां
विकल्पै रेभि स्त्वाम् अभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥ ३३॥

چندرمہ وشنو برہما بیہ سریہ — مایا سبھاوت جیو تہ آتما
آکاش وایو شو شکتی یم تاو — بھیدکن ویدکن پیٹھ یم واتان
ست جن یمو ناوکن بن بن — ہی موج بوانی جی چھی سموان

प्रविश्य स्वं मार्गं सहज दयया देशिक दृशा
षडध्व ध्वान्तौघ च्छिदुर गणनातीत करुणाम् ।

परानन्दाकारां समादि शिवयन्तीमपि तनुं
स्वमात्मानं धन्या स्थिर मुपलभन्ते भगवतीम् ॥३४॥

قدرتی دیاے کن گورو سنزی نظری کن — یم شکھتی مارگس منز پردیش کران
تمنی رشہ دتی سنس سمسار اندکار — دیائے کن موج چھکھ ژہ گالان
پرمانند کوئی سکھ دیوان ژہ تمنی — تمئے بہاگوان موج چھئی ژہ پراوان

शिवस्त्वं शक्तिस्त्वं त्वमसि समया त्वं समयिनी
त्वमात्मा त्वं दीक्षा त्वमयमृणिमादि गुण गुणाः ।
अविद्या त्वं विद्या त्वमसि निखिलं त्वं किमपरं
पृथक् तत्वं तत्त्वो भगवति न वीक्षामह इमे ॥३५॥

ژی چھک شوتے ژی چھک شکھتی — ژی سمئے تتھ زانہ وینہ چھک ژئ
ژی آتما چھک اپدیش چھک ژی — ژی انما دکھ اشٹہ سدھی ژئ
ژی اودیا ودیا جگتک پدا رتھ — ژہ نشہ کانہہ تہ چھی نہ یون اسی زانان

असंख्यैः प्राचीनै र्जननि जननैः कर्म विलया-
द्भते जन्मन्यन्ते गुरु वपुष मासाद्य गिरिशम् ।
अवाप्याज्ञां शैवीं क्रमलनुरपि त्वां विदितवान्
नयेयं त्वत्पूजा स्तुति विरचनेनैव दिवसान् ॥३६॥

ہی ماتا اسنکھ پرانن جنمن اندہ — کرم گلنہ کن اونیہ جنم پراوتھ
گورو شوسروپ لبتھ شکھتی سرتی پراوتھ — وارہ پاٹھ موج چون سروپ زانتھ
چانی توتا تہ پوجا کرون بہ روزے — تتھ سیت ژھنہ یو دن دن کٹاوتھ

यत् षट्पत्र कमल मुदितं तस्य या कर्णिकाण्यां
योनि स्तस्याः प्रथित मुदरे यत्तदोंकार पीठम् ।
तस्मिन्नन्तः कुचभरनतां कुण्डलीतः प्रवृत्तां
श्यामाकारां सकल जननीं सन्ततं भावयामि ॥३७॥

سو آدھشٹان چکرس منز شٹھ دل — پمپوش لُس چھوی موج آسون
تت منز آسون لس چھو بجوک کوشش — بیجہ کوشس پٹھ اومکار چہ جاے
اومکار چہ جائے پٹھ واس کرونی — یُس کنڈلنی چھک تتی ژہ روزان
تس شامہ سُندر مورتی دارونی — جگت ماتائے ژئی نت بہ سمران

भुवि पयसि कृशानौ मारुते खे शशाङ्के
सवितरि यजमाने प्यष्टधा शक्तिरेका ।
वहति कुचभराभ्यां या विनम्रापि विश्वं
सकल जननि सा त्वं पाहि मामित्यवश्यम् ॥३८॥

پرتھوی جل اگن وایو آکاش — سریہ چندرمہ یجمن یمن آٹھن
چھک کونی شکھتی گیان کریا روپ — تنہ پاری نمتھی جگت چہ داران
سوی چھک سادی جگتچ ژی ماتا — اوشن پاٹھ چھ ژہ کرسون پالن

